

Súlyos bányaszerencsétlenség Tatabányán

Szombaton temetik a hősi halált halt bányászokat

A Tatabányai Szénbányászati Tröszt XV/a aknájában december 4-én az éjszakai műszakban sújtóléggrobbanás történt. A robbanás következtében 26 bányász életét veszítette, négy bányász könnyebben megsérült. A szerencsétlenség körülményeinek kivizsgálása folyamatban van.

Az éjszakai műszak a megszokott módon kezdődött. Boda Antal 26 tagú ifjúsági szocialista brigádja elfoglalta helyét a bánya délkeleti mezőjének 134-es számú frontfejtésén. Munkához készülődtek, amikor a sújtóléggrobbanás bekövetkezett. A robbanás hatására a frontfejtés főlegvágatán törés támadt, a levegőellátás megszünt és a gázok elárasztották a munkahelyet. A Boda-brigád tagjai

terium és a bányászszakszervezet vezetői is. Tízórás megfeszített munka után sikerült felszínre hozni a szerencsétlenül járt 26 bányász holttestét. Csütörtök reggel 9-órakor a mentés befejeződött, a szerencsétlenség okainak kiderítésére a vizsgálat tovább folyik.

A munka frontján hősi halált halt 26 bányászt a szénbányászati tröszt és a bányászszakszervezet saját halottjának tekintik.

A gyász jeleként városzerte fekete zászlók kerültek a középületekre. A 26 fiatal bányász temetésére külön bizottság alakult, a gyászszertartásra szombaton délután fél 3-kor kerül sor.

A szerencsétlenség legidősebb áldozata 41, a legfiatalabb 20 éves volt. Mindannyian Tatabányán végezték

Kádár János elvtárs részvéttávirata

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára az alábbi részvéttáviratot küldte az elhunyt bányászok hozzátartozóihoz:

A Tatabányai Szénbányászati Tröszt igazgatóságának, MSZMP bizottságának, szakszervezeti bizottságának, KISZ-bizottságának,

TATABÁNYA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága megrendüléssel értesült a XV/a aknában történt súlyos szerencsétlenségről. A tragikus körülmények között elhunyt bányászok családtagjainak, hozzátartozóinak mély részvéttáviratunkat fejezzük ki és együttérzéssel osztozunk fájdalmas gyászukban.

Az MSZMP Központi Bizottsága nevében

KÁDÁR JÁNOS
első titkár

ei a vajatranuló iskolát. Boda Antal szocialista brigádjának tagjai

nemcsak a munkában, hanem magánéletükben is példát mutattak.

A szerencsétlenségben életét vesztette Barsi János csillés, Boda Antal vājár brigádvezető, Busa Béla vājár, Cságola István csillés, Fischer Ferenc csillés, Gyóth Mihály segédvājár, Juhász János 2. csillés, Kaszás Győző segédvājár, Király István vājár, Pap László 1. vājár, Pörz Szilveszter vājár, Rác János vājár, Schlegl János Mihály vājár, Sipos József vājár, Szabó István (zalai) vājár, Szeibert Lajos csillés, Takács Mihály lőmester, Toldi József vājár, Váci József vājár, Vágó János vājár, Vidics János vājár és Zábonyik István vājár.

A temetés napját a tatabányai tanács gyásznapján nyilvánította.

Növekszik a vízgazdálkodási társulatok feladata

Három társulat egyesítését tervezik 1964-ben

Alig két éve alakult a Sándorfalva és környéke vízgazdálkodási társulat, amelynek hatáskörébe tartozik Észak-Szeged, Tápé, Algyő, Dóc, Sövényháza, Baks, és Pusztaszer területéről a belvíz elvezetése. A társulat elnöke, Martonosi István, a sándorfalvi községi tanács vb elnökhelyettese elmondta, hogy a múlt esztendőben még nem teljes eredménnyel dolgozott a társulat, mert a működés kezdetekor sok tisz nem vette bele költségvetésébe a társulat anyagi támogatását.

»Az idén már 1 millió 150 ezer forinttal tudunk gazdálkodni — mondotta —, jövőre pedig 2 millió 700 ezer forint lesz a költségvetésünk.

Területünkön, a harmadosztályú belvízvezető-csatornák sajnos, nagyon el voltak hanyagolva. Jobbára csak arra szorítottok a társulat

munkája, hogy a több éves lerakódást, iszapot kitisztítsa a csatornákból, úgy szintén az átereszeket is hozza rendbe. A csatornákon átvezető kis hidakat több helyen szélesíteni és erősíteni kellett, hogy elbírák a rajtuk közlekedő nagy mezőgazdasági gépeket. A többi között az ipari övezetben épülő szegedi gumigyárnál elhúzódo csatornát is rendbetették.

A vízgazdálkodási társulat elnöke elmondta még, hogy ebben az évben mintegy 325 ezer köbméter földet mozgattak meg

területükön. A társulat egyik feladata még néhány évig továbbra is elsősorban a harmadosztályú csatornák iszapolása és a kisebb javítási munkák elvégzése lesz. Viszont bővül is a társulat hatásköre.

Belépnek az algyői öntöző rendszerbe.

Ez azt jelenti, hogy amit eddig az Alsótszavidéki Vízügyi Igazgatóság látott el, azt a társulat veszi át, tehát az öntözőrendszert üzemeltetik is. A feladatok növekedésével mos már nem lesz elegendő, hogy a társulat 34-40 emberrel dolgozzon, mint eddig. Egyrészt azért nem, mert a jövő évben az algyői öntözőrendszer üzemeltetésével kapcsolatos munkák elvégzése is a társulatra vár.

Mintegy 80 ember munkája válik szükségessé, hogy a feladatokat betöltsék.

Mint megtudtuk, a jövő év januárjában a sándorfalvi vízgazdálkodási társulat egyesül a déi-szegedi és a Tisza-Maros-közi vízgazdálkodási társulattal. Ezzel az erőket még inkább összpontosítják, hogy az előtűzött feladatokat maradéktalanul elvégezhessék.

L. F.

AZ ÜNNEPI FORGALOM a szegedi távírdában KEZDETÉN

»Drága Prúntykém, közeleg névnapodra nagyon sok boldogságot kíván a te kis Mihályod! — Hallottam ugyan nem is egy szépen megfogalmazott üdvözlő szöveget a Szeged 1-es számú postahivatal távírdájában, de éppen ilyet egyet sem. Nemcsak a levelek, hanem a táviratok tartalma is titkos, ki kellett találni helyettük egy közölhető. Nem volt nehéz, hiszen mindannyian írunk már üdvözlő táviratot...»

Miklós, István, János
De nemigen voltunk még a távírdában. Az ember

képzeteiben nem egészen a valódi képe él: jobbára valami lármával teli szobát képzelünk el, melyet az éktelen titíttitátá hangok tesznek szinte elviselhetetlenné a távirások számára. S helyette mit találunk? Patikatisztasági, gyékényszőnyeggel borított falú termet, s halkán zümmögő géptávirókat. Szőnyeg, üveg, fény.

A Morse bizony már évekkel ezelőtt kihalt. A Szeged 1. postahivatal korszerűen felszerelt géptáviró-központjában csak gépekkel vagy telefonnal dolgoznak. A forgalom — 1961 óta, mikor átalakították — óriási. Három megye nagyvárosaiból ezen át továbbítják a táviratokat az ország minden részébe.

A távírda minden egyes dolgozója élő kalendárium. Úgy tudják a névnapokat, ahogy a naptárszerkesztők soha. Most volt Erzsébet, Katalin, jön Miklós, Éva, István, János, Szilveszter. Ők ismerik a kevésbé köztudottakat is, de a felsoroltak a fontosabbak: ezeken a napokon megtízszereződik a forgalom!

Figyelem: H 24

Ilyenkor minden gép mellé két kezelő ül, de az is kevés. Nincs annyi jól képzett postás a világon, aki ezt a hatalmas munkát minden zökkenő nélkül el bírja látni. S nincs annyi gép se. Évek óta a csúcspolgalmra panaszkodik a posta, és panaszkodik olykor a közönség is. Nincs valami megoldás?

Pedig van. S nem is ma látták ki, csakhogy nagyon kevesen tudnak róla. Ha a feladó egy szó árért, potom

40 filléért ráír a távirati blankettára egy H-betűt, s mellé írja, hogy milyen napra akarja kézbesítettetni — például karácsonyra: H 24 — akkor akár két héttel a jelzett nap előtt feladhatja, s a posta mégiscsak a kívánt napon, akkor is a legkellémebb időpontban adja át a címzettnek.

Nemzetközi géptáviró

A szegedi távírdában csupa érzétségizett asszony és lány dolgozik. Mindannyian letették a postai és távirati alap- és szakvizsgát, s kitűnően tudnak gépirni. Természetesen valkírásal. Vannak köztük olyanok is, akiket ki-képeztek a nemzetközi távgépírásra, öthónapos tanfolyamon sajátították el a GENTEX főképpen francia és német nyelvű kifejezéseit, jelzéseit.

A távírda szobájának egyik sarkában már ott áll az első nemzetközi géptáviró-berendezés. Minden jel arra mutat tehát, hogy rövidesen Szeged is bekapcsolódik a nemzetközi táviró-hálózatba.

Akár órákat is el lehetne tölteni ezek között a zümmögő gépek fölé hajló emberek között. Figyelni munkájukat, mely harmonikus egységbe forr össze azzal, amit végeznek. Csak még néhány szó! A távírdában két brigád dolgozik. Mindkettő a szocialista címért versenyez. Mióta ezt a célt tűzték maguk elé, még nagyobb a fegyelem, még nagyobb a rend. S így könnyebb ez az idegfeszítő munka is.

Fehér Kálmán

Papíron maradt tervek

Aki szórja a pénzt — szoktuk mondani —, sz pazarol. A pazarlás azonban ennél sokkal több, mert nemcsak a pénzzel, vagy anyaggal lehet felületesen bánni, hanem sok más egyéb értékkel is. Pazarlás például az is, ha nem törődöm módon fecsérlük szellemi értékeinket, mostohán kezeljük a gépeket, szerszámokat.

Az emberek általában elismeréssel szólnak a takarékosokról, akik néhány nap múlva átveszik a KST-ben összegyűjtött pénzüket. Eltűnik az azonban, aki mulatozásra költi keresetét, szórja a pénzt. Érdekes, hogy a gyűjtőgető, spóroló embereket szemmel tartók esetenként becsukott szemmel mennek el a munkahelyükön tapasztalt pazarlás mellett.

A takarékoság öt évvel ezelőtt, amikor megjelent a kormány határozata, egyszerűen mindenütt szivügy lett. Az üzemi vezetők egymással versenyezve igyekeztek kitenni magukat, nem akartak szegény vallani, elmaradni mások mögött. Intézkedési tervekben rögzítették a tennivalókat, már jó előre számba vették, miből mennyit tudnak megtakarítani, vagy hogyan tudják csökkenteni a nyersanyag-felhasználást, s mit hoz ez a vállalat konyhájára.

Ahogy múltak az évek, úgy fedte be a határozat munkaprogramot adó pontjait a feledés pora. Tavaly még sok üzemből számot adtak a takarékosági terv teljesítéséről, ha nem is dicsekedtek ezzel. Az idén pedig már a tervet is alig tudják előkeresni az íróasztalok fiókjaiból. Ez érthető, ha nem is fogadható el, mert általában emelkedett az anyagfelhasználás Szeged üzemeiben. Sőt olyan gyárunk is van már, ahol a tervleymaradással bírkóznak, s az anyag-

felhasználással már előre járnak. Tehát a tegnapi tervet teljesítik holnapi anyagból.

A mennyiségi szemlélet a termeléssel járó rossz szellem. Egész sor tényező okozza, hogy még mindig nem sikerült gyökeréig megszabadulnunk ettől a hibától, az anyaggazdálkodásban sem. Nem foglalkoznak elég komolyan vállalataink például az anyagnormákkal. Arról pedig, hogy ne használjanak fel drága nyersanyagokat olyan iparikkal előállításához, amelyek elkészítéséhez olcsóbb anyag is tökéletesen megfelelne, alig beszélnek.

Az elavult laza normák alapján nem lehet reálisan tervezni. Az ilyen normák mellett akarva vagy akaratlanul túlzott készleteket halmoznak fel, s megengedhetetlen anyagpusztuláshoz, elfekvő készletek keletkezéséhez teremtenek lehetőséget. Ennek pedig ára van, s a jövőben még inkább ára lesz. Január 1-től ugyanis kormányhatározat értelmében bevezetik az eszközkötési járulékot. Reméljük, ez serkenti majd vállalati vezetőinket arra, hogy takarékosabban bánjanak az álló- és forgóeszközökkel. A jövő évi eredményesebb anyaggazdálkodásnak a jó tervkészítéssel most kell megvetni az alapját.

Fokozottabb takarékoságra használják fel az eddigieknél jobban a rendelkezésre álló anyagi ösztönzőket. Ne a prémiummal takarékoskodjanak, ha van ilyen jutalmazási keretük, hanem az anyaggal. Tűzzenek ki minél több céljutalmat konkrét takarékosági feladatok megvalósítására. S valósítsanak meg 1964-ben tervszerűbb, szigorúbb anyag-takarékoságot.

N. P.

Tanácskozás a mezőgazdasági gépek javításáról

A Földművelésügyi Minisztériumban csütörtökön kétnapos országos tanácskozás kezdődött a gépállomány időszerű feladatairól, többek között a mezőgazdasági gépek javításáról.

Az idén részben megszűnik a gépjavítások kimondottan téli, azaz kampányjellege. A gépállományon és a saját javítóműhellyel rendelkező termelősövetkezetekben ugyanis több mint 40 000 erőgépet és csaknem

200 000 munkagépet kell rendbehozni, előkészíteni a következő évi zavartalan munkára. Ilyen nagy tömegű gépet azonban már nem lehet — és nem is szükséges — a néhány téli hónap alatt kijavítani. Ezért február végéig csak az univerzál-tractorok és a tavaszi munkákhoz szükséges más eszközök javítását fejezik be, a nyáron vagy ősszel üzembe kerülőket pedig május végéig hozzák rendbe.

Nagy építkezés kis mesterei

A textilművek új üzemházaiknak építők büszkén vallják, hogy részesei Szeged e szép gyára bővítésének. Nem kevésbé büszkék közreműködésükre a szakma tanulói, ahogy ők mondják, a nagy építkezés kis mesterei. Mint képzőnkön is látható nemcsak máltert kavarnak, segédmunkát végeznek, hanem az ügyesebbjei már falaznak is (Somogyiné felv.)

